

EAE 212915-1 c

Phord
Kempl

Protokoll fört vid förhör med [redacted]. Övriga personuppgifter redovisas på separat handling.

HT

Förhöret genomförs måndagen den 4 mars 2013 med början kl 14.18.

860228

Förhørsplatsen är på [redacted] Stockholm.

23.27-

Förhørsledare är Kriminalinspektör Lennart Gustafsson (FL 1) och Kriminalkommissarie Dag

23.30

Andersson (FL 2), bägge Rikskriminalpolisens Palmenhet.

Med är [redacted] Advokat [redacted]

Den hörde delgiven att han hördes upplysningsvis i Palmeutredningen. Även delgiven att han själv skall få läsa in sina uppgifter på bandspelaren. Den hörde kommer att benämnas med sitt [redacted] under förhöret. [redacted] delgiven att han höres i förundersökningen gällande mordet på Olof Palme, och att det är en pågående förundersökning, och att det fortfarande råder sekretess i ärendet.

FL 1: Ja, den första frågan jag har [redacted] är, vem är [redacted]?

Det framgår ju [redacted]

[redacted]

Jag utgår [redacted]

FL 1: Okej.

[Handwritten mark]

█: Jag vände mig till █ efter många om och men. █
█, men det skall jag sedan
återkomma till. █ jag
var synnerligen nöjd och belåten med hans insats. Lugn, sansad, saklig och då kom jag hit och
det gjorde jag för några dagar sedan. Hur många dagar sedan är det?

Adv: En vecka sedan.

█ Ja en vecka sedan, ja. Och då berättade jag att i väldigt korta ordalag vad jag har varit
med om. Och jag var då väldigt angelägen om att inte utpeka någon mördare, jag har varken
hört när Palme blev skjuten och det har sin förklaring, och jag har heller inte sett när mordet
begicks. Men enligt min bedömning så har jag av rena tillfälligheter troligen något mycket
intressant att förtälja.

FL 1: Okej. Får jag fråga vad, ursäkta att jag avbryter, vad █ året 1986?

█ Ja, nu kommer frågan, det är precis jag hade förberett mig på det. Och det ja det är svårt
att svara på i bara några korta fraser. Men jag föreslår då att man stänger av bandspelaren här
och sedan så berättar jag litegrann och så gör vi en sammanfattning utav det, annars blir det
väldigt mycket som den sekreteraren skall skriva ut.

FL 1: Okej. Men vi kan gå vidare om vi skall koncentrera oss på just den här specifika dagen
då iakttagelsen sker.

█ Ja.

FL 1: Om det är okej █?

█ Ja. Samtidigt.... Kan vi stänga av...?

FL 1: Jag stänger av, vi avbryter förhöret och klockan är 14.25.

FL 1: Vi återupptar förhöret klockan 14.26. Varsågod █

█ 1983 då hade jag █
█
█
█
█

[redacted] . 1983 var [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

YOMN

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Jag kunde göra det, [redacted] . Jag hade [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

Jag har senare [redacted]
[redacted]

FL 1: Ja.

[redacted] De tre åren, [redacted]
[redacted]
[redacted]

FL 1: Ja, [redacted] det var intressant att höra bakgrunden och kunna få en bild vad [redacted]
[redacted]. Kan vi gå in på själva
händelsen?

[redacted] Just det. Jag förstår det...

FL 1: Själva händelsen?

[redacted] Ja, men alltså du ställde den frågan och du har fått svar.

FL 1: Tack för det.

[redacted] Den där dagen så, jag har inte mätt temperaturen men jag bedömer att det var ungefär
minus tio grader kallt ute. [redacted]

FL 1: Vad pratar vi om för dag?

[redacted] Jag talar om den 28 februari, och på kvällen med början klockan 23.00.

FL 1: Okej.

[redacted] Jag befann mig då i närheten utav [redacted] Jag gick Thulegatan söderut, jag tog
av till höger, Surbrunnsgatan, första tvärgatan därefter är Döbelnsgatan, den tog jag av till
vänster. Jag har själv bott [redacted]

[redacted] Det är trakten kring
Thulegatan, Surbrunnsgatan, Hagagatan, Döbelnsgatan.

FL 1: Okej.

[redacted] Och Odengatan. Det är alltså geografiskt område på en hektar eller däromkring.

FL 1: Var [redacted] ensam?

[redacted] Jag var på väg. Jag var ensam. Jag var på väg till [redacted]
[redacted]
[redacted] Jag
nämnde att jag hade bott på [redacted]. Och jag bodde
där med [redacted], jag kommer senare berätta för er vad
som hände under tiden jag bodde där. Men det kanske vi kan lämna just nu, för att komma så

fort som möjligt fram till händelsernas centrum. När jag går den här Döbelnsgatan vidare, ja det är väl söderöver i princip. Och då passerar jag flera hus på vägen som också hade vissa minnen för mig, och så småningom så kommer jag fram till Tegnergatan, och där är jag lite artig, för jag låter nämligen en stor svart bil få företräde, jag kunde ju ha gått över Tegnergatan där och bilen hade fått stanna. Jag tror att det var en polisbil, men jag understryker att jag tror. Svart var den i alla fall. Och den åkte upp för Döbelnsgatsbacken. Och när jag går upp för backen, det kan jag sedan erinra mig om att berätta detaljer, men för jag stannar upp litegrann och tittar upp på en pastorsexpedition och drar mig till minnes då en lång historia, men den går ju fort in i skallen då. Så går jag vidare upp på höger sida av Döbelnsgatan, och den går ju så småningom över i Malmskillnadsgatan. Jag passerar Franska Skolan. Det kan möjligen vara en förklaring senare till att jag inte hört senare något skott. Det där hade ju förutsatt att det hade så att säga fördelats till kyrkan och så ekot tillbaka där och så vidare. Men jag hörde absolut inget skott.

FL 1: Nej.

[REDACTED]. Det är i alla fall 27 år sedan,.

FL 1: Minns [REDACTED] vad klockan var ungefär när han passerade Franska skolan?

[REDACTED] Inte annat än att jag kan, att jag kan, jag kan uppskatta den genom att räkna baklänges, för att alldeles strax så ska jag tala om när jag tittade på klockan, och det är betydligt intressantare ögonblick.

FL 1: Ja.

[REDACTED] Jag höll mig på den sidan, men sedan gick jag över på brandstationssidan utav Malmskillnadsgatan. Jag förmodar att vi stockholmare allihopa så kan följa med min gångväg, och anledningen varför jag gick över dit det är därför att jag hade varit och pratat med brandchefen där, alltså jag hade, jag hade vad ska jag säga, något gemensamt det fanns ingen lågisk förklaring varför jag skulle gå över egentligen, men att det var litegrann vägens förlängning. Jag gick över på den sidan och då var det som så att jag nämnde förut att det var kallt ute, och då för att inte andas in den där kalla luften, så hade jag och det var inte första gången och inte sista gången heller, utan jag hade den här på mig, och som jag virade runt såhär, men när det är kallt ute och så andas genom den här så blir den ju blöt men dessutom så ramlade den ner, och det gjorde den även när jag gick i backen där nere. Och då försökte jag

sätta tillbaka den, och trycka ner den här när den ramlade ner. Men då bestämde jag mig, nä fan nu ska jag stanna. Vi har väl tid, och så tittade jag på klockan. Och det här är en avisi-klocka men, då hoppar jag över litegrann i historien. [REDACTED]

[REDACTED], och ja, då kommer jag i hörnan där uppe, mitt emot, i det närmaste mitt emot trappen där kommer upp på Malmskillnadsgatan, och då har jag en portfölj, och den ställer jag mellan benen såhär. Och så ägnar jag mig åt att försöka sätta det här en gång för alla riktigt. Och så skall jag precis till att gå, då kommer en person springandes. Jag ser inte om han kommer från den vänstra sidan eller från högra sidan. Det är ju dubbla trappor där. Stämmer inte det?

FL 1: Men han kommer från trapporna?

[REDACTED] Han kommer från trapporna. Och ser inte mig, då skall ni veta att jag har en rock på mig, som är något ljusare än den här. Och jag har uppfällt krage, och så har jag det här men jag har ingen huvudbonad. [REDACTED]

[REDACTED] men jag förstår att han inte såg mig. Han höll på att springa på mig, för jag stod ju en meter kanske ut från själva hörnan. Så höjde han något och jag har ju sett denne man, [REDACTED]

FL 1: Ja.

[REDACTED] Och jag har sett honom.

FL 1: Vem är det du ser?

[REDACTED] Jag har sett den personen som jag då såg, och det var [REDACTED]

[REDACTED] Jag har sett honom [REDACTED].

FL 1: Ja.

[REDACTED] Jag har sett honom, det kan jag säga, i vart fall en gång jag kan inte säga nu.

FL 1: Jag förmodar att du har sett han innan den här händelsen?

[REDACTED] Ja, ja, ja.

FL 1: Ja.

■ Jag har sett honom innan. [REDACTED]
[REDACTED]

FL 1: Ja..

■ Men jag är inte säker på det. Men om att jag har träffat honom mist tre gånger innan,
[REDACTED]

FL 1: Ok.

■ Nu är det så att jag är en öppen person, vilka jag kan ge många exempel på, delvis så reagerar jag alltså på en del människor, ja, de ställde sig lite förvånande. Jag, nu tycker jag det passar jättebra att jag får berätta ett sådant tillfälle.

FL 1. Men får jag bara fråga, innan du berättar det. Den här personen då som kommer upprusande från trapporna som du säger

■ Jaa...

FL 1: Som du säger, som nästan springer på dig...

■ Jaa...

FL 1: ■ igenkänner du honom då?

■ Absolut.

FL 1: Det gör du?

■ Att han såg ju, han såg inte mig...

FL 1: Nej. Men om du har, kan du lämna ett signalement på den personen du säger är ■
■ som kommer upp för trapporna? Minns du hur han var klädd? Såg du någonting om han bar någonting i händerna?

■: Jag ska svara på den ena frågan i alla fall. Han hade en halvlång rock, inte som min rock, och inte någon kavajliknanden utan en halvlång rock. Och jag skulle nog vilja säga att den var absolut inte svart. Den var absolut inte vit. Beige eller grå, beige eller grå.

FL 1: Ja.

KåsterP

sign

fortsätter

Skulle jag vilja säga. Dubbelknäppt tror jag. FL 1: Såg om han bar på någonting?

Får jag komma tillbaka till den...

FL 1: Absolut...

Till den frågan. Jag har svar på frågan.

FL2: När ni möts där, så stannar han upp och ni har alltså ögonkontakt med varandra eller?

Ja, ögonkontakt har vi men vi har inte alltid kontakt.

FL 2: Nej...

: För han kan absolut inte ha känt igen mig såhär.

FL 2: Nej.

Och andra

FL 2: Säger han någonting när ni träffas?

: Nej inte ett ord.

FL 2: Inte ett ord.

Nej, han skynda tillbaka.

FL 2: Verkar han vara andfådd?

Ja, som jag har skrivit ner så hyperventilerade han. Han hade ingen kondition. Han ventiler... Han hyperventilerade...

andas häftigt för att visa)

: Så att, det var en, det var ingen person i harmonisk ställning.

FL 2: Ok.

Sinnesstämning. Så skulle jag vilja säga. Får jag bara inflika

Det här, jag uppfattar inte det här som ovidkommande. Det är att jag åker från

[REDACTED], och jag åkte [REDACTED]
[REDACTED] och det var väldigt charmigt ställe och stanna på. [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]. Och så frågade jag är ni på väg
från Stockholm eller till Stockholm? [REDACTED]
[REDACTED]. Och de var på
väg till Stockholm. Och då frågade jag dem vart skall ni bo? Och då nämnde de ett hotell, vid
det kanske inte spelar så stor roll, nedför backen ifrån Odenplan, intill Vanadisplan. [REDACTED]

[REDACTED]. Jag kände på mig att det
där var toppenmänniskor, och det visade sig att det också var. Och från det startade en
livslång vänskap, och med väldigt mycket intressanta händelser. Det kan jag väl säga, det är
lite, är alla svenskar såhär, nej sa jag, det finns några som är mera reserverade än vad jag är.

Ja, jag berättar det här bara för att ni ska veta, [REDACTED]
[REDACTED]. För att komma tillbaka till den här
händelsen...

FL 1: Ok.

[REDACTED] Jag har jag då några frågor att ställa. Där kan ni förstå om det här är en grej, det här är
inte första dagen som jag tänker på det här. Om det här, om jag har upplevt det här för 27 år
sedan, sedan har jag blivit påmind på TV så in i helsike många gånger och sedan tänkte jag ta
mig... (någon slår i något) nu måste jag, nu måste jag göra någonting, så har jag skjutit på det.
Men då ska ni veta det, att när jag agerat i andra sammanhang, så är det inte så mycket jag har
skjutit på, utan jag har gjort det. [REDACTED]
[REDACTED]

ordning, men om jag säger det att jag, jag kan säga att jag ser [REDACTED] det kan jag påstå med rätt säkerhet. Utan att tveka en sekund. Men jag sa inledningsvis att jag har inte hört skottet, jag har inte sett när han har blivit skjuten.

När jag då [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]...

FL 2: Ja.

[REDACTED] Det kan ju alltså finnas två personer, dels en mördare och dels en som uppges som mördare, skulle ha gjort. Jag menar att...

Adv: Eller att [REDACTED] har fel.

FL 2: Ja precis.

[REDACTED] Då har, har jag tillåtit mig att ifrågasätta, [REDACTED]
[REDACTED], ingen aning om det, och inte mer, det är ingenting som jag frågar efter heller. Men däremot så tillåter jag mig att tala om vad jag tycker, [REDACTED]
[REDACTED]

FL 2: Ja.

[REDACTED] Genom att man sitter där, och ... Jag är emot det. Om jag sedan är ensam då är jag ensam. Är det många som tycker det är fel, då är det antagligen fel också.

FL 1: Ja.

[REDACTED]: Om det är många som tycker så? då kanske jag kan få räkna mig med som omdömesgill.

FL 2: Ja..

[REDACTED] Sedan så jag ska inte hålla....

FL 1: Nej då, det finns mycket att säga om [REDACTED].

■ Jo, nej men alltså jag... jag reagerar... Sedan kan jag säga ett annat tillfälle, och då var det ■ sitter orerar i TV, och sitter och håller upp den här revolvren och så vidare, då tänker jag i mitt stilla sinne, hur fasan legendariskt, jag kan ha fel på namnet, men jag har för mig att han hette ■

FL 1: Kanske menar du ■?

■ En mordutredare, legendarisk.

FL 2: Det var min före detta chef.

Adv: ■.

■ Ja, alltså, honom läste man ju om förfärligt länge sedan om och då undrar man alltså vart, men det då är det naturligt vis som så att han tycker det är kul att sitta i TV-rutan och synas, ett ställe som jag hatar. Jag har funnits på TV lite då och då, några gånger.

FL 1: ■

■ Ja.

FL 1: Ursäkta att jag avbryter dig, är det okej om vi återvänder till den 28 februari 1986 ?

■ Nej då. Nu får du vatten på din kvarn.

FL 1: Jag skulle gärna vilja att du utvecklar lite mera om det du har berättat med att du stötte ihop med den du igenkänner som ■ Du har berättat lite om klädseln. Såg du, under hur lång tidsperiod iakttog du den här personen, och vad såg du åt vilket håll han fortsatta att gå eller springa?

■ Ja. Nu ska du veta det att, han sprang ju inte riktigt på ett vanligt sätt. Han hade väldigt speciellt sätt, jag har inte sett honom springa tidigare, men däremot så när jag sedan efteråt för jag visste ju inte om något mord då. Det fick jag reda på påföljande morgon.

FL 1: Ja.

■: Ja

FL 1: Vilken riktning sprang han i?

■ Han sprang nerför den gatan, om jag får rita upp så ska jag, om vi inte har några karta
här...

se
bif
karta

Adv: ■ du kan väl rita på den här.

FL 1: Ja det går bra.

■ Då har vi brandstationen här.

TYSTNAD

Adv: Och Johannes kyrka där jag sitter

FL 1: ok

■ Ja Johannes kyrka har du här borta.

FL 1: Och trappen ja...

■ Trappen är här.

FL 1: Okej.

■ Här är Malmskillnadsgatan: Där står jag, och här kommer han springandes, och rätt ner
här sedan.

FL 1: Det är gatan ner här.

■ Och det här är... Jag tror att det är Brunngatan.

FL 1: Ja.

FLERA PRATAR OM GATORNA....

Adv: Ska se om jag hittar några?

FL 1: Vi gör ett kortare avbrott i förhöret, ska hämta en karta. Och klockan är nästan 15.00.

FL 1: Vi återupptar förhöret, klockan är 15.05. ■ ska vi korrigera platsen där då den här
personen som du säger är ■

■ Ja.

FL 1: Springer ner på, vad är det för gatan?

■ Det är den gatan som är närmast mitt emot den plats där de två olika trapporna nerifrån Olof Palmes gata kommer upp till Malmskillnadsgatan. Och enligt den, karta som vi tittat på nu, så förefaller det vara David Bagares gata.

FL 1: Ja. Tack.

■ Då har jag en fråga. Och det, har polisen tänka på att man gjorde mycket som man inte skulle göra, och annat som man borde ha gjort, men inte gjorde. Jag bara tänker på, tog man fotografier så man vet kan titta idag om det stod någon container nere på David Bagares gata?

FL 1: Jag kan säga ■, att den tekniska undersökningen startades då tidigt på morgonen den 1 mars 1986, och man gjorde alltså teknisk undersökning runt mordplatsen, och längst den kända flyktvägen som man hade fått uppgifter om att den här gärningsmannen hade sprungit. Och att man kontrollerade eventuellt containrar och soptunnor, det ingår i det dagliga jobbet för en tekniker när man kommer till en brottsplats. Mer kan jag tyvärr inte säga.

■ Kan du då säga att det är på grund av att du inte vill säga mera eller?

FL 1: Ja nu är det ju så att det, det...

FLERA PRATAR SAMTIDIGT...

■: Ja.

FL 1: Det är en pågående förundersökning, så jag kan inte lämna ut detaljer exakt.

■ Okej.

FL 1: Det är sekretess.

■: Okej.

FL 1: Ja.

■: Det är sekretess. Nä, därför att det var litegrann utav min undran.

FL 2: Hur kommer du själv ihåg att det såg ut på platsen, när du tittade...

■ Jag tittade aldrig ner.

FL 2: Nej.

■: Jag hade liksom ingen anledning tyckte jag, alltså hade jag vetat att det hade begåtts ett mord va, då hade jag naturligtvis reagerat annorlunda.

FL 2: Jag tänkte eftersom du ställde frågan om det stod en container där nere

■ Ja, det är, det är väl en reflektion ni har gjort efteråt.

FL 2: Ja.

■: därför man kan ju liksom fråga sig om, om han kan ha haft en anledning exempelvis och kasta revolvern i containern...

FL 2: Ja.

■: Och containern innehåll ligger i Högdalstippen nu.

FL 1: Vet ej.

■ Om det nu fanns en container där, och om det nu var så....

FL 1: ■

■ Jag bara tillåter mig reflektera kring en händelse som jag är en del av.

FL 2: Ja...

FL 1: Ja...

FL 1: Jag vill återvända till när du ser den här personen då. Känner du igenom honom.?

■ Absolut, det har jag redan svarat på.

FL 1: Ja...

■ Jag känner igenom honom. Jag känner igen blicken.

FL 1: Gör du redan det då uppe, när han springer emot dig så att säga, eller är det någonting du har kommit på i efterhand?

■ Nej, nej, nej, alltså han bromsade in, han kan väl säga, han hade brådis, och jag antydde på att han, det var inte på det sättet att han sprang som en sprinterlöpare på Stockholms stadion med högt buret huvud, utan det var mera mer så att säga kontroll på var fötterna tog vägen nånstans när han förflyttade dom ena framför den andra.

FL 1: Under hur lång tidsperiod iakttog du den här personen?

■ Mycket kort. Det får räknas i sekunder.

FL 1: Ok

■ Det var inte så att vi han avtal ett möte...

FL 1: Nej.

■ Utan ungefär som upptäcker att han håller på att springer på mig och bromsar, och så stirrar.

FL 2: Det var det jag tänkte fråga om, för du berättar ju att han höll på springa på dig...

■: Ja.

FL 2: Hur nära uppfattar ni att ni var varandra?

■ 50 centimeter.

FL 2: Ja.

■ Ja, närmare än så, mellan 50 och 60, 50.

FL 2: Hur uppfattade du att belysningen var där uppe på?

■: Ja det var ju inte någon strålkastarbelysning inte...

FL 2: Nej.

■ Det var halvskumt, skulle jag vilja säga. En sak som ni väl kan vitsorda eller bestrida, min uppgift här, när det gällde temperatur. Det är ju kända grejer.

FL 2: Ja.

■: Inte bara polisen som har de uppgifterna, så att det var minst 10 grader kallt, om inte 15 grader, och att det blåste ungefär 4 sekundmeter. Stämmer det?

FL 1: Minns du om du mötte några andra personer här uppe på platsen där du såg den här mannen som sprang...

■: Nu har jag frågat ingen som vill svara på den där frågan om det var 15 grader kallt.

FL 1: Jaa, 8 minus.

■ Var det 8, 10 grader kallt. Jag har sagt 10 vá?

Adv: Mmm.

■ Du säger att det var 8 grader. Blåste det 4?

FL 1: Det kan nog stämma.

■ Ja ja. Okej. Alltså, för mig har det en viss betydelse...

FL 1: Absolut.

■ [REDACTED]

■ [REDACTED]

FL 1: Mötte ■ några andra personer i samband med den här iakttagelsen?

■ Det beror på vad man menar möte. Jag såg två personer, då ska jag utvidga svaret. Det vill säga att jag mötte inte en enda person från Odengatan ända till Tegnergatan, inte en människa var ute.

FL 1: Ok.

■: Då ska jag väl säga att det var inte någon vanlig promenadväder.

FL 1: Hur gick ■ efter den här händelsen? Vilka gator? ■ Ja jag gick nerför trapporna till Kungsgatan, snett över Hötorget och sedan.... Den gatan från Drottninggatan som kommer närmast hotellet på Vasagatan, det är den gatan, det är den, så som jag har gått.

FL 1: Ok.

■ Många gånger både före och efter när jag har haft ärenden till Kungsgatan.

FL 1 och ner till Centralstation?

■ Ner till Centrationen.

FL 1: Och åkte med...

■ Tåget.

FL 1: Är det pendeltåget då?

■ Ja.

FL 1: Okej. Till station?

■

FL 1: ■

■ Ja.

FL 1: Och där bodde ■ vid tiden ifråga, ■?

■: Ja.

FL 1: Har ■ berättat det här, som du berättar för oss, till någon annan, någon anhörig eller någon arbetskamrat eller någon annan?

■ Jag berättade det, jag ringde ■, på morgonen och då diskuterade vi vad som hade hänt, då hade man sagt det på radio framför allt på radio.

FL 1: Men hade ■ då berättat att ■ hade befunnit sig nära mordplatsen? För ■?

■: Ja, jag kunde ju inte uttala mig om hur nära jag befann mig på mordplatsen, jag kunde bara berätta att om att jag hade sett den här personen...

FL 1: Ok.

■ Mera kunde jag inte börja, jag visste ju inte då några detaljer om mordet.

FL 1: Nej, okej. Skulle ■ kunna tala om vad den personen heter som du berättade det här för?

■ Ja det kan jag göra. ■ det här är 27 år sedan, han hette ■

FL 1: En gång till.

■

FL 1: ■.

Pomn

Pomn
L861

[REDACTED]. Han berättade sedan för mig, långt senare att [REDACTED]
[REDACTED] var och såg Mozartfilmèn samma kväll som Palme, och hon blev aldrig kallad till
någon utfrågning.

FL 1: Lever den här vännen?

[REDACTED]: Nej, som jag sa.

FL 1: Ja, jag hör inte riktigt, jag ber om ursäkt.

[REDACTED] Nej, han är avliden.

FL 1: Avliden, okej.

[REDACTED] Men jag pratade med honom och hans rekommendation sa fy faan håll dig långt borta.
Det var hans rekommendation, och nu måste jag faktiskt få komma med en sådan grej som,
det är som man är, nu är det som så. [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

FL 1: Ja.

[REDACTED] Hade han ju då sagt med allt rätt va.

FL 1: Ja.

[REDACTED] Men det där gjorde ju, gav mig ett rikare liv faktiskt. [REDACTED]

[REDACTED]
men ni kan få höra av historien vid tillfälle. Det är en positivt också att göra någonting, [REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

FL 1: [REDACTED], ursäkta att jag avbryter dig. Om, har du några konkreta frågor?

FL 2: Ja. Jag skulle vilja återknyta till, när du sammanstöter nästan med den här [REDACTED]

[REDACTED] Du berättade tidigare att du skulle svara på frågor om han bar på någonting.

■ Ja har inte sett, Jag har, jag kan inte säga att jag sett att han har burit på någonting, i den mån, i den mening att jag kan beskriva något objekt, absolut inte. Lika lite som jag har hört skottet eller sett händelsen.

FL 2: Ja.

■ Däremot så försökte jag ge en idé om att han inte sprang på ett sådant där helt vanligt sätt, jag tillät mig faktiskt säga ungefär som en sprinter på stadion.

FL 2: Ja.

■ Utan han mera kravlade sig fram om jag får använda det uttrycket, när han rörde sig, ■

FL 2: Ja.

■ Dom var inte ett vanligt sätt att springa.

FL 2: Kan ju säga det då eftersom ■ visar med armarna att han fäktar med armarna litegrann när han beskriver.

■: Jaa. Ja har inte sagt att fäktar med armarna, men han springer, att han fäktar med en arm.

FL 2: En arm, okej. Sedan berättar du också att du vid något tillfälle tittade på klockan..

■ Ja.

FL 2: När var det?

■ Det gjorde jag precis när jag när jag hade ställt ifrån mig portföljen därför att, det var då jag skulle se hur mycket klockan var, och det var då jag bestämde mig för att göra det här ordentligt.

FL 2: Hur mycket var den?

■ Ja, då var klockan ett par minuter i halv, jag kan inte säga om hon var två och halv minut....

FL 1: I vadå?

■ Klockan var 11.28 eller 23.28 om jag skall säga, hon kan alltså ha varit 23 och 27 och 30.
Jag skulle nog vilja säga mellan 23.27 och 30 och 28.

FL 1: Okej.

FL 2: Sedan berättade du också att du såg två personer...

■ Ja, de gick ju före mig hela tiden. Och de gick på den där sidan. Då när jag kom här då såg jag de här någonstans. Och de gick nerför trapporna.

FL 2: Så de borde ha mött den personen som kommer uppspringande då eller?

■ Nä, de gick ju före mig. När jag gick här, här någonstans, då såg jag de här.

FL 2: Okej.

■ Så därför kan jag inte säga om det var man och hustru eller man och kvinna eller om det var två män eller två kvinnor. Det vet jag inte, det var två personer.

FL 1: Hur många meter framför på ett ungefär?

■: Ja, vad ska jag säga..... 50 meter.

Adv: Finns det en trappa ner?

■ Va, nää, ja, jag kan inte säga nä, jag kan inte säga.

Adv: Men jag menar om det var längs Kungsgatan eller?

■ Vad sa du?

Adv: Kungsgatan...?

■ Nej, här uppe. Här uppe. Jag kommer här, här ligger platsen för skolan va. Där ligger kyrkan, när jag kommer runt här då ser jag de här.

FL 2: Vid trapporna?

■ Omkring vid trapp, omkring vid trapporna. Och det bedömer jag, ungefär såhär, jag har inte varit där och tittat.

FL 1: Men de här personerna vi säger framför dig 50 meter, går dom ner i dom här trapporna där gärningsmannen kommer uppspringande?

■ Nej, nej, nej, trapporna här nere.

FL 1: Mot Kungsgatan?

■: Ja, ja, ja.

FL 1: Ja okej. Tack.

FL 2: Såg du ingen polisbil?

■: Men jag hörde ju polisbilar, men alltså det, jag uppfattade inte det som något exceptionellt. Jag hörde polisbilar, men det kan jag inte säga, jag vet inte om det var ner mot Stureplan eller vad vill ni veta?

FL 1: Nej.

■: Jag hade ingen, det uppfattade jag som högst normalt.

FL 1: Ok.

FL 2: Du berättade hur ■ var klädd upptill, en halvlång rock. Såg du vad han hade för färg på byxor, vad han hade för skor?

■: Ja alltså....

FL 2: Hade han någon huvudbonad på sig?

■: Ja, han hade någon form utav keps eller någon kepsliknande, de.... Någon kepsliknande.

FL 2: Ok.

■ Kanske inte en ren keps, men, ja...

FL 1: Glasögon?

■: Nää.

FL 2: Han hade inget hårbeklädnad i ansiktet? Mustasch, någonting sådant som du tänkte på?

■: Ja det är väl samma mustasch som jag sett förut. ■
■ man ser tillräckligt mycket utav själva ögat, själva linsen, eller vad heter det morisk, vad heter det?

Kristen
P

o/
bort
sign

Adv: Iris?

■ Iris ja. Bruna, bruna ögon. Mörka.

FL 1: ■, det råder inga tvivel från din sida att det här var ■ du såg?

■: Ja, det skulle vara som så att det inte är ■ som jag har sett tidigare.

FL 1: Ok.

■ Men alltså, ■
■
■

FL 1: Men du har alltså sett honom ett flertal gånger innan mordet?

■ Ja, ja, ja.

FL 1: ■, då tycker jag att vi har fått en ganska bra bild av dig som person, och det var intressant att lyssna på. Och du har redogjort för händelsen den 28 februari 1986, och har du någonting mer du vill framföra, som du vill att ska finnas med på bandet, det vill säga utskriften av förhöret eller är det bra såhär?

■: Om vi ska titta på vad jag själv har skrivit här. Jag skrev en agenda, mer några saker, där jag utav ren artighet mot advokaten här dels ville jag ju tacka för att du har ställt upp och tog emot mig

Adv: Tack

■ Ja, och då sa du det, jag introducerade ju det hela med att, det var inte vanligt klädd besök men, ja, och då så säger ■
■
■
■

Adv: Jo då.

FLERA PRATAR OCH SKRATTAR SAMTIDIGT

FL 1: Ja, okej.

■ Då vill jag.

■ Skälen till min tystnad, jag antydde ju då att det varit många grejer och dels skulle jag, om jag utgår ifrån att vi kommer träffas ytterligare någon gång, komma ser ni det som troligt?

FL 2: Ja, visst.

FL 1: Ja vi måste ju, alltså bedömning av det här, och om inte annat så ska du ju få ta del utav det utskrivna förhöret, vad du har sagt här idag.

■ Ja, och då säger jag som så att, jag har naturligtvis mer som jag tycker att ni borde få höra. Jag tycker det. Ni hade förutsättningarna att ställa dom frågorna som det berör, men när ni brukar använda att ni, [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

FL 1: Okej.

■ Och den historien, [REDACTED]

[REDACTED]

FL 1: Ja.

■ Jag har sett [REDACTED]

FL 1: Okej.

■ Men det har inte just med det här.

FL 1: Neej...

■ händelsen att göra, men jag skulle nog vilja säga att det finns som jag ser det, finns det anledning för den som är ansvarig för Palmeutredningen, att åtminstone ha lyssna på och sedan avgöra om det är något värde i det.

FL 1: Ja. [REDACTED] vi ska ta åt oss vad du har och säga om det, men jag tycker att vi avslutar dagens förhör nu, om det är okej?

[REDACTED] Ja.

FL 1: Och jag skulle vilja göra ett tillägg, att under förhöret med [REDACTED] så har hela tiden advokaten [REDACTED] funnits med. Jag glömde läsa in det i början.

Adv: Jag noterade detta.

FL 1: Ja, men nu är det noterat.

Adv: Får jag tillägga en sak?

FL 1: Absolut.

Adv: [REDACTED]
[REDACTED]

FL 1: Ja, då ska vill ta deuppgifterna. Då ska jag avsluta dagens förhör, och jag vill tillfråga dig [REDACTED], tycker du att det här förhöret har tillgått på ett korrekt sätt?

[REDACTED] Absolut.

FL 1: Okej. Det vi har läst in på bandspelaren, det du själv har berättat, och den frågeställningen som Dag och jag då, Lennart Gustafsson, och även advokaten har ställt, har det varit relevant och okej tycker du?

[REDACTED] Absolut, ja. Inget att invända.

FL 1: Önskar [REDACTED] ta del utav det utskrivna förhöret?

[REDACTED] Absolut.

FL 1: Ja.

[REDACTED] Absolut.

FL 1: Ja.

[REDACTED] Skulle det vara någonting som jag tycker är inte är komplett då vill jag ha möjlighet till att göra ett tillägg.

FL 1: Absolut.

■ Det här skall bli mitt förhör.

FL 1: Ja, och då kommer jag att kontakta ■ eller om det blir Dag, och får vi ordna på något sätt att ■ får ta del utav det utskrivna förhöret. Vi kan tyvärr alltså inte skicka över några kopior, utan att det blir att ■ i sällskap med någon utav oss får sitta och läsa det här och eventuellt då göra någon korrigerig eller tillägg i förhöret som ■ så önskar.

■ Okej.

FL 1: Är det okej?

■ Ja, jag får inte någon egen kopia eller?

FL 1: Nej. Alltså det är en pågående förundersökning, och vi släpper inte ut material. Det klart man kan göra en prövning om ■ så önskar att ta del utav hela förhöret, men då måste vi göra en prövning med våra jurister först.

■: Okej.

FL 1: Om vi kan lämna ut det. Men ■ får alltså läsa sitt eget förhör.

■: Får jag bara säga, att vi kunde ju ha ordnat så att vi hade en sådan där till mig också.

FL 1: Ja.

■ Det är vad jag blev rekommenderad, en som sa att se till att du har din egen bandspelare.

FL 2: Bandspelare...

■ Men då sa jag, sannolikt kommer över, eller samtalet som jag då kallar det för, kommer sannolikt skrivas ut på papper. Ja då tänkte jag att okej, då är det inget närkvärdigt, jag får en kopia på vad jag själv sitter och säger.

FL 1: Ja.

■ Det kan ju inte vara så att säga, det är lika hemligt för mig.

FL 2: Ja.

FL 1: Har advokaten någonting att tillägga.

Adv: Nej, det har jag inte.

FL 1: Nej. Dag Andersson?

FL 2: Det enda jag har, en liten fråga, det var, vad hette dottern till din bästa kamrat?

..... Ja hon heter

FL 1: Vi kan återkomma om det. Det är inte hela världen. Vi kan höras...

Har jag fått era visitkort?

FL 1: Nej. Men då tar vi och avslutar förhöret, och klockan...

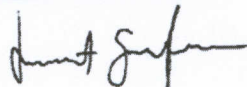
Jag ringer och lämnar hennes...

Adv: Namn som gift.

FL 1: Mmm. Vi avslutar förhöret och klockan har blivit 15.36.

Stockholm dag som ovan

Lennart Gustafsson

/AG

Dag Andersson

naudo bagarves gata

Malmsteinnagsg.

Trapporna
till Tunnelg.

Kyrkan

